

Примљено			
23. 07. 2020			
Ср. јл	Бр. предмета	Датум пријема	Вредност пријема
03	15/80		

Декану и Научно наставном и изборном већу
Факултета примењених уметности у Београду,
Универзитета уметности у Београду,
Краља Петра 4,
11000 Београд

ПРИМЕДБА

Поштовани чланови научно наставног и изборног већа,
обраћамо Вам се као учесници конкурса, али и конзерватори рестауратори са преко 25 година професионалног искуства у тој области који осећају моралну и професионалну одговорност да Вам укажу на пропусте и нелогичности у изборном процесу за наставника у звање доцента за ужу уметничку област Конзервација и рестаурација.

Промена комисије без образложења и након истека законског рока за доношење одлуке је резултирала изузимањем из комисије, на лични захтев, или интересима других, јединог редовног професора са катедре из ове области, при том конзерватора рестауратора са дугогодишњим професионалним искуством и вероватно јединим који је у потпуности позван, у професионалном смислу, да тумачи референце и биографије пријављених кандидата.

Новоформирана, правно формална и изабрана од Научно наставног изборног већа Факултета примењених уметности, комисија за писање извештаја састављена је од два доцента са Факултета примењених уметности са одсека конзервација и рестаурација, (чије податке и биографију није могуће видети на сајту факултета па се њихова компетентност може довести у питање) и једним чланом, редовним професором на Факултету ликовних уметности, уз дужно поштовање са минималним, или никаквим професионалним искуством у области конзервације и рестаурације. Томе сведоче образложења биографија и референци које су кандидати поднели. Као један од очигледнијих примера истиче се сабирање изведених радова у коме се рад на једној слици у потпуности поистовећује са радом на целокупном иконостасу. Ако узмемо у обзир да је број икона на иконостасу, било да су на дрвеном носиоцу, или платну између 8 (осам) и 35 (тридесетипет) комада, а понекад и више постаје јасно да је у питању, како се ми искрено надамо, елементарно непознавање проблематике, или пак недобронамерно извртање чињеница. Такође је битно напоменути да је детаљно снимање дела, фотограмметријом, у ултраљубичастом и инфрацрвеном спектру, или на било који други начин, саставни део конзерваторско рестаураторске документације, што је и одређено важећим Законом о заштити културних добара, и не може се, ни у ком случају одвајати као посебна референца и додатно величати. Једна од битно подвучених ставки у закључку са предлогом за једног кандидата јесте и „ да се у оквиру 15 обавезних референци, шест референци односи на конзервацију и рестаурацију слика великог формата“ што условима конкурса нигде није тражено, па је самим тим и ирелевантно. Да је посебно тражен такав податак у референцама других

кандидата било би много више оваквих примера. Поред тога наглашава се да се неке од слика које су наведене као референце предложеног кандидата налазе изложене у збиркама? По чему је то релевантан и битан податак, ако се зна да је највећи број приказаних референци свих кандидата јавно доступан, тачније да се оне налазе у различитим збиркама, црквама, манастирима, јавним просторима, музејима и на другим местима од јавног значаја самим тим доступни стручној јавности и другима. Такође именованом и презименом су споменути аутори слика на којима је предложени кандидат радио и које је приложио као референце што са стране гледано даје утисак да су други кандидати радили на нечему, вероватно по мишљењу комисије, небитном те то није узето у обзир и посебно издвојено. Када се боље (или добронамерније) погледају референце других кандидата види се да се ту појављују, у великом броју, дела светски познатих и признатих аутора, као и дела која су од изузетног значаја за нашу земљу, али и за културу и уметност читавог света. Посебну пажњу треба обратити и на део у коме се даје оцена стручно професионалног доприноса, као и доприноса академској заједници где се ствари попут дечије радионице у тржном центру поистовећују са предавањима и радом са студентима свих циклуса студија на домаћим и иностраним признатим факултетима. Овакви примери нису усамљени. Има их још прегршт и сви указују на поигравање са чињеничним стањем.

Иако сматрамо да је избор кандидата искључиво и аутономно право сваке комисије не можемо да се не запитамо чиме је такав избор вођен. Да ли је у питању избор по професионалном критеријуму, по савести и за добробит факултета и образовно научне заједнице, или личним потребама и жељама некога од чланова комисије? Да ли је пар година радног и професионалног ангажмана мерљиво са 25 година истог таквог искуства, крунисаног највишим стручним звањима и радом у највећим и од државе признатим најреферентнијим институцијама? Зар није циљ за наставника изабрати некога ко је на професионалном врхунцу након више од 25 година професионалног бављења конзервацијом и реставрацијом и ко је спреман да сво своје нагомилано знање уложи у едукацију будућих генерација и тиме и својим ангажовањем подигне ниво катедре, а самим тим и целога Факултета примењених уметности. Подсећам Вас да међу кандидатима има и таквих који су се у току свог професионалног бављења конзерваторско реставраторском праксом показали као вешти и способни организатори кроз вишегодишње вођење и организација радова, припрему и спровођење домаћих и међународних колонија и радионица и кроз свој ангажман пренели знање и искуство на све од ученика основних школи до доктора наука. Њихова имена постала су препознатљива и позната у академском свету и ван граница наше земље, а тиме су постали и својеврсна реклама квалитетног образовања стеченог на Факултету примењених уметности одакле су потекли.

Узевши све горе поменуто у обзир, али и чињеницу о грубом кршењу правилника за избор наставника и статута факултета, сматрамо овакав предлог комисије непрофесионалним и неприхватљивим за Факултету примењених уметности Универзитета уметности у Београду

и ширу академску заједницу. Овакви избори су оно што води унижавању Факултета примењених уметности, катедре за конзервацију и рестаурацију и струке у општем смислу.

Молимо Вас да као најкомпетентније и најстручније академско тело Факултета примењених уметности, састављено од најеминентнијих професора још једном, детаљно, погледате приспеле пријаве кандидата и у духу професионалне етике и по личној савести уз узимање у обзир свих чињеница, али и горе наведених примера, донесете одлуку о даљем току овога конкурса и његовом решењу које би морало бити за добробит Факултета примењених уметности и конзерваторско рестаураторске струке.

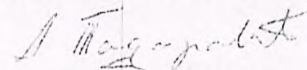
У Београду, Јул 2020. године

Маријана Протић МА

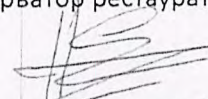
Дипломирани сликар рестауратор
конзерватор рестауратор саветник у

Републичком заводу за заштиту споменика културе Београд

Александар Тодоровић МА

Дипломирани сликар рестауратор
конзерватор рестауратор

Немања Смичиклас МА

Дипломирани сликар рестауратор
конзерватор рестауратор саветник у

Републичком заводу за заштиту споменика културе Београд